

שועל הכסף

במסדרונות הכנסת זכה ב. ג. לתואר חדש: "שועל הכסף". הכוונה לא היתה למטבע, שאינה מצויה בכיס המדינה, כי אם לשערות ראשו המכסיפות של האדם, שהוכיח שוב שהוא עומד, משכמו ולמעלה, מעל לכסיסי כל שאר המפלגות.

עוד לפני שבוע נראה "משבר הדת" המלאכותי כבלון בלתי מנופה. השבוע הכי ריח ב. ג. את כל הישוב לשים אליו לב. הסערה שהקים מסביב לגיוס הכנות, (ראה להלן) האפילה, במשך כמה ימים, גם על הפיכתו הגלויה של המרחב כולו לכסיס אטומי אמריקאי, לקראת המלחמה הקרובה ביוגוסלביה (ראה חבל העולם) אפילו המשבר נדחק ונחא לפינה. גם כאן הועיל הטיפול הפסיכולוגי של ב. ג. שהבטיח לנסוע לאמריקה, להביא דולארים (המחיר, שנשבר בינתיים, חזל לעורר חרדה).

כשהוא שופע אוטטימיות ומטיף דברי מוסר ונבואה, היה ראש הממשלה לגבור השבוע. עד שבא איש פשוט והעמידו בצל, בטרגדיה משפחתית, שהרעידה את הלכבות. בנשימה עצורה עקב העם אחרי החיפוש אחר בני השוטר ששון, בראשון לציון, בני ה-5 וה-2, שתעו בדרך, הלכו 8 ק"מ בלילה, עד שנמצאו — הבכור מהומס, הצעיר מת.

הכנסת

לקראת הבחירות - סיסמה

כשנתפרסמה חליפת המכתבים בין נשיא המדינה לב. ג., בה תבע הדין וייצמן נסיון התסייסות, בה קבע בגוריון: "איני יכול, לצערי, למלא בקשתך" הובר סופית: תוך שלושה, ארבע חודשים יביעו שמונה מאות וחמישים אלף בוחרים את דעתם (אומדן מספר הבוחרים נד בין 800 ל-920 אלף). בינתיים נדחתה כל פעולת חקיקה סדירה, יתפקו בהגשת תקציב ביניים, שיבוסס על תקציב השנה הקודמת, לארבעה או ששה חודשים, יתרכזו בניורו הבחירות.

מארבעה נותרו שלושה: עיתון נאים נחפזו לפרסם ניחושים על הרכב הכנסת השנייה, נתפלגו לפי השקפותיהם ה פוליטיות, הסכימו על תגבורת ניכרת לצירים הערביים, ציפו לשמונה, תשעה ח"כים ערי ביים במקום שלושה בכנסת הראשונה.

אותה שעה הוקמה ועדה להחשת הבחירות, בת 30 ח"כים, לפי המפתח המסלגתי; תוך חוק הבחירות לקראתו בכנסת.

ב. ג. לקח את היוזמה לידי, עמד בחי לול ממששה שפירא את הנהלת ענייני הבחירות, הרכיב ועדת ארבעה לניהולן: ב. ג., ד"ר יוסף, ד"ר רוזן, שפירא. מנהיג "הפועל המזרחי" נפגע, טרב להשתתף בוועדה.

בינתיים הורעו היחסים בינו לבין ראש הממשלה, כשנמנע מלהצביע בשיבת הממשלה, על התקוות לחוק הבטחון, המחייב נשים דתיות לשירות לאומי.

בכך הצליח ב. ג. בשנית, הקדים וטבע סיסמת בחירות, בה לא יצטרך להרחיב דבור על מדיניות כלכלית כושלת, מדיניות חוק חסרת בהירות — שתהיה נוחה לתעמית את ההמונים לצדו — המלחמה בדתיים, הרוצים לכבול את חופש האזרח, ליהנות מזכויות מיוחדות (ראה דת).

דת

תקיעה בשופרות

דוד בן-גוריון החליט על סיסמת בחירות, בה יפרע גם את חוב הנקם שלו לחיזת הדתית, שהכריחה אותו לפטר את הממשלה, לפזר את הכנסת, לערוך בחירות ברצע בלתי-יגוע למפלגות.

בין שורת חוקים אנטי-דתיים, שעמד להיציעם לכנסת היוצאת, בחר בחוק שידע, כי ירגיז את הדתיים יותר מכל חוק אחר: תיקון לחוק שירות הבטחון, שיחייב נשים דתיות להכשרה חקלאית, שירות משרדי צה"ל, שירות אחר לבטחון המדינה או שירות טוצאלי במעברות, מתנות העולים,

המורת שנתיים גיוס לצה"ל, בהן חייבות כל נשי ישראל.

הרב ככה. כשנתפרסמה הגזירה, קמה סערה בציבור הדתי, נשלחה משלחת רבנים, חמשה גדולי התורה, לב. ג. מתקבלה בקיריות, חוסר אדיבות. ראש הממשלה תמה על שלא התנגדו לגיוס נשים כשהחוק הותק לראשונה, פטרם בהודעה על זכות הכנסת להחליט כרצונה. הרבנים תרו וביקשו לדיחות את תיקון החוק, הרב חרל"ם פרץ בככי. לחנם. למחרת נודרה הרבנות הראשית, פרסמה הודעה: "... אחרי בירור המצב — דעת תורה שגיוס נשים, אפילו מנוריות, במסגרת צבאית, אסור בהחלט! הרבנים הראשיים לישראל — יצחק אייזיק הלוי הרצוג, בן ציון עזריאל".

ב-120 בתי כנסיות קראו לאמירת תהלים, לצום ולתפילה, לבטל את רוע הגזירה. בהמישים בתי כנסיות תקעו בשופרות, קר או שלוש פעמים את פסוק הזעקה "יען ה' ביום צרה". מקובלים סגפנים במאה שערים גורו שתיקה על עצמם, על גנת להעביר את הרעה שבאה לעולם. כינוס מתאה

נשים בשעת שלום — צילי, תורכיה, פקיסטן, ישראל.

הצבא

ישו והסרג'נטי-ג'ור

נעימות מן הברית החדשה (אוי לכם, ופרושים והצבועים) ומשיר-חיללים בריטי מפורסם (הב לי כוס תה, סרג'נטי-ג'ור) ריחפו בחלל האויר, כשעמד ב. ג. ליד המיקרופון, באחד ממחנות ח"ן, ונאם את נאום-הבחירות הראשון שלו.

ככתוב: אל תחירו מן הפרושים, כי אם מן הצבועים, העושים מעשה זמרי, רעם לעבר שותפיהם-שעבר בקואליציה. שהיו עסוקים אותה שעה באירגון מריאורחי בירור שלים. ולעבר הקצינות הצעירות: "לימדו לאהוב את הצעירות בנות ה-18, המגיעות למחנה, הדרושות יד אותה, עדינה ומבינה..."

"לא הכל עלינו ללמוד מאחרים", העיר

רגלי ח"ן יד אוהבת ועדינה

ראשי דת שלטון המומרים והמסיתים

שר-הבטחון, שחיסל את הפלמ"ח, ציחה להנהיג בצה"ל את מרבית שיטות הצבא הבריטי. לא נלמד את העולם ליצר כומברס ומטוסיסילון, אבל נלמד אותן ערכים אנושיים..."

מבלי להיכנס לויכוח על השאלה, שעודה מנקרת במוחות רבים, אם אמנם יש צורך בתקופת-שירות של שנתיים לצעירות, עורר ב. ג. את שאלת המוסר. "גם לולא היה הכרח בטחוני... יהיה זה הכרח מוסרי (לגייס את הבנות)". ברור היה כי תפיסת המוסר של ב. ג. (ושל הבנות שהאזינו לו בהסכמה) היתה שינה מזו של מתחריו הפוליטיים, שהדביקו על קירות ירושלים:

"הכוונה יעשו את אחותנו? שומו שמים על גזרות גיוס הבנות, ששלטון המומרים והמסיתים זומם לגזור".

פילגוש

אם חיפאני יסכים?

אמרה האם היהודיה, לבנה שאמיס לצד בא הצאר נגד יאסאן: אל תתאמץ בני; הרוג יאסאני והינפש, הרוג עוד יאסאני ונח. השיב הבן: מה יקרה אם יאסאני יהרוג אותי? התפלאה האם: מדוע יהרגך מה עשית לו?

בדיחה עתיקה זו נשמעה טוב, כפי צי

רים ספקניים, באולם ועידת תנועת החרות בנתניה, כשמנחם בגין פיתח את תכנית הגדולה, לקידום פני פלישה סובייטית: להיטיל תחילה על צה"ל לכבוש את הארצות השכנות, להתקדם עד גבול המדבר. פירר-שה המעשי של ההצעה היה: לכבוש את עבר-הירדן, חלקים מסוריה והלבנון, לנוח מעט — ולנצח את הצבא האדום.

כדי לחזק את הבטחון העצמי ששפע מן הגאון הצעיר בגין, כתוספת, לפנות את כל הילדים מן הארץ, לשלחם אל מעבר לים.

מאנקים ומשיחים

גיה החליפו מחמאות וגידופים בוועידה, לא היתה דומה לתנועה הגדולה, השופעת מרץ ובטחון, שעלתה כמעט לפני 3 שנים מן המתחרת. גם שיטת הסוגסטיה-העצמית המפורסמת (אנו מאוחדים, אנו מאוחדים, אנו מאוחדים...) לא יכלה לטשטש את הבקיעים העמוקים.

אורי צבי ("משורר המרד") גרינברג התרחק מן התנועה, המהווה — יחד עם ד"ר ישראל ("סולם") שייב גרעין למפלגה פאסיסטית-משיחית חדשה ("המשיח ירכב על טאנק"). שני פרש ערי ז'בוטינסקי, המטיף למלחמה בדת, המבטיח לשכנע את מליוני הערבים להצטרף לאומה (ולאימפריה) עברית, קרוב לערי עומדים הלל (פיטר ברגסון) קוק ושמאל מלין, מייסדי ועד-השחרור האמריקאי, השייכים לסיעה החרותית בכנסת רק מטעמי נוחות.

שורש המשבר: חוסר רעיון מאחד, מלבד הרומנטיקה של המחתרת, וחשד עמוק בלב כל שאר המנהיגים, כי מנתם בגין אינו יכול לסבול מסביבו אישים בעלי שיעור קומה. בלתי-מבוטאת, אך ברורה לכל, היתה סיבה שלישית: איש לא האמין, כי התנועה תזכה בבחירות בקלות, הדרושים כדי להתחזק לכנסת השניה את רוב ציריה הנוכחיים.

האשק

החצור יתפגר

שר החקלאות והמוזון בממשלה המתפתרת פנחס לבון (לוביאניקר) לטף באיטיות את שערותיו המלבינות, עימן פעם נוספת ברשימות המונחות לפניו, הרים את גבו. תינו העצבות מעל לעיניו החודרות עמוק בפני התענוגים הנאספים והודיע: כן, רבו-תו, בכל זאת הצלחתי, יהיה מלאי של מזונות לחדשים ארוכים. פנחס לבון סתר את כל הידיעות המגוננות, שהגיעו מארה"ב, על מהלך המזימה לרכישת מלאי של מצרכי מזון לשעת חירום.

אולם מתוך דבריו השקטים והשקולים יפה לא נשמעה הנימה של הבטחון העצמי. בעלי שמיעה מוטיקלית עדינה לא חשו את כוח השכנוע של המזכיר הכי-ללי של הסתדרות העובדים לשעבר, הסתייגות פנחס לבון בנוגע לאפשרות תקלות והפרעות בתהליך ההובלה של הסחורות הנרכשות עוד הגבירו את הספקות. אמנם שונה שר החקלאות תכלית שינוי מקוד-מו, ד"ר יוסף, ואינו מבטח הרים וגבעות, המלה "אם ירצה השם" היא די שגורה אצל לו, אבל בכל זאת בחירות מתקרבות ראש סיעת מפא"י בכנסת וב. ג. אינם מזלזלים בכוח התעמולה.

לא ידוע מה יקרה במשך מחצית השנה הבאה. אחד המסוכנים הזכיר את נסר-אדין, שהבטיח לעריץ, כי ילמד את המורו לזכור תוך 3 שנים (אם לא, יומת המורה) והתנחם שעד אז ילך העריץ לעולמו או יתפגר התמור. אבל תאריך הבחירות הוא כבר בסימן של התבהרות.

דירה אחרת. באותה מסיבה ישב לו מן הצד דיקטטור המחירים לשעבר, צבי לויבשיק, שגם הוא עשה בארה"ב כשנה, חזר כדי לחזות בשבר הבנין שהקים.

אינודס יוקר המחיה, שכל כך דאג להורידו בכל האופנים, קופץ למעלה, ועוד רגלו נטויה, הועלה מחיר החלב, הועלו מחירי מצרכים בבתי קפה ומסעדות, יחזור לפועלים הכספים מקרן הפקדון וההלוואה, הוסכם על תוספת יוקר בגובה של 13 נקודות האינודס, ועוד ועוד. פנחס לבון הכי ריו אמנם, שיצעה את כל המאמצים, כדי לא להעלות את כל המזונות, אם כי מחירי הקנייה אינם עומדים בכל השוואה עם המחירים המקומיים, אבל זה היה רק כדור